

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200956
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319200956.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: JUDr. Pavol Pospécha, advokát, so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému: F. Y., V.. XX.XX.XXXX, B. Y. V. X. XXX, o zaplatenie 230,70 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 08.07.2019, č. k. 9Csp/37/2019-52 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku II. a III..

Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 96,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 96,06 eur od 5.6.2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti zamietla.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že dňa 27.04.2015 žalobca so žalovaným uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 360 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu v 36 mesačných splátkach vo výške 12,74 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškание žalovaného s úhradou splátky č. 10 o viac ako tri mesiace, a to aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. V súlade s § 53 ods. 9 OZ došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 05.06.2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru, ktoré boli zosplatené a predstavujú sumu 230,70 eur (žalovaný celkovo uhradil 227,94 eur). Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 OZ bolo žalovanému doručené 19.05.2016. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním splátok, podľa žalobcu mu voči žalovanému vznikol aj nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 8 bod 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 230,70 eur od 05.06.2016 do splatenia. Žalobca si v konaní uplatnil aj úrok z omeškania tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy

zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

3. S poukazom na ustanovenia §§ 497 Obchodného zákonníka, § 52, § 53, § 54, § 517, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. súd uzavrel, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou, a to vzhľadom na povahu účastníkov, kde žalovaný je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb a žalobca je podnikateľom v oblasti poskytovania pôžičiek. Preto na uvedený právny vzťah medzi stranami sporu súd prvej inštancie aplikoval spotrebiteľské právo. V zmluve ďalej absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ako jedna z obligatórnych náležitostí podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento údaj musí byť výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí. V zmluve absentuje aj uvedenie všetkých predpokladov pre výpočet RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie je toho názoru, že žalobcovi zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaný reálne čerpal titulom úveru. Žalovaný čerpal titulom úveru sumu 324 eur a jednotlivými splátkami uhradil sumu 227,94 eur. Na tomto základe súd prvej inštancie žalobcovi priznal sumu 96,06 eur ako rozdiel medzi reálne poskytnutými finančnými prostriedkami a žalovaným uhradenými sumami a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. K žalobcom uplatnenej zmluvnej pokute súd uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľné, pretože spotrebiteľ je pri omeškaní so splnením záväzku neprimerane postihnutý viacerými sankciami. Veriteľ požaduje zmluvnú pokutu aj úroky z omeškania, ide o kumuláciu sankcií veriteľom voči spotrebiteľovi, čo je neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Spotrebiteľ si podpísaním tohto zmluvného dojednania zhoršil svoje postavenie, čo je taktiež neprípustné podľa § 54 ods. 1 OZ, pretože v prípade omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu patrí podľa § 517 ods. 2 OZ veriteľovi úrok z omeškania, ale iba vo výške, ktorú ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.. Tento úrok z omeškania je v súčasnosti vo výške 5 % ročne (§ 3 nariadenia). Podľa zmluvy by mal spotrebiteľ platiť zmluvnú pokutu vo výške 14,6 % p.a. + 5 % p.a. úrok z omeškania, čo je v rozpore so zákonom, a preto veriteľ môže požadovať len úroky z omeškania vo výške 5 %. Navyiac zmluvnú pokutu je potrebné v zmluve uviesť podľa § 544 OZ tak, aby bola určitá a zrozumiteľná. Ustanovenie zmluvy o zmluvnej pokute je však nejasné, nezrozumiteľné, neurčité, teda tiež neplatné podľa § 37 ods. 1 OZ. Zmluvná pokuta ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľských zmluvách je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplata zmluvnej pokuty, zamietol.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

5. Žalobca v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie voči výroku II. a III. napadnutého rozhodnutia. K termínu konečnej splatnosti uvádza, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen na listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o úvere. Z ustanovenia článku 4. ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Tvrdí, že doba trvania zmluvy a tiež termín splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. K náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy ďalej uvádza, že ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istiny, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžadovať si amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam. Namietla rozhodnutie súdu aj v časti zamietajúcej uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dojednané, nespôsobuje jeho neplatnosť. Zmluvná pokuta bola dohodnutá v súlade s § 53 ods. 1 OZ a jeho vykonávacieho predpisu (§ 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania podáva žalobca z dôvodu, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. V nadväznosti na uvedené navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napádanej časti tak, že žalobe vyhovie a žalovaného zaviazne k povinnosti náhrady trov konania žalobcu v celom rozsahu.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k určení zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX za bezúročnú a bezpoplatkovú. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. V súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného, odvolací súd dodáva:

9. Podľa § 1 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

10. Podľa § 9 odsek 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

11. Podľa § 11 odsek 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

12. Na základe súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, odvolací súd totožne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi žalobkyňou a žalovaným ide o spotrebiteľský vzťah, keďže žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z... Pri preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX odvolací súd taktiež dospel k záveru, že v predmetnej zmluve absentuje obligatórna náležitosť a to uvedenie všetkých predpokladov pre výpočet RPMN. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady pre jej výpočet. Preto správne konštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bezpoplatkový. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g), zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.

13. Čo sa týka námietky žalobcu, ktorou poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C 42/15, odvolací súd poukazuje na to, že Súdny dvor EÚ v predmetnej veci mal výhradu k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy. Amortizačná tabuľka však nie je predmetom tohto sporu, ale prejednávaná vec sa týka absencie špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch je dostatočne jasné a určité, a preto nemožno cez prizmu eurokonformného výkladu priznať spotrebiteľovi menej práv ako mu vyplýva z vnútroštátnej úpravy. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zákonodarca v uvedenom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórných náležitostí uvedených v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku platný a účinný.

14. Čo sa týka zmluvnej pokuty, nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca odvodzoval zo zmluvy o revolvingovom úvere, konkrétne z čl. 8 bod 8.1 zmluvy. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je spotrebiteľ pri omeškaní so splnením záväzku neprímerane postihnutý viacerými sankciami, a to zmluvnou pokutou aj úrokom z omeškania. Spotrebiteľ si dojednaním takejto zmluvnej pokuty zhoršil svoje postavenie. Navyše percentuálne vyjadrenie výšky zmluvnej pokuty naozaj vzbudzuje podozrenie, že takto dodávateľ obchádza zákon, zmluvná pokuta nie je dohodnutá jasne a určito, čo je v rozpore s § 544 ods. 2 OZ a § 37 ods. 1 OZ, preto je správne považované dojednanie o zmluvnej pokute v predmetnej spotrebiteľskej zmluve za neplatné.

15. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

16. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 C.s.p.).

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).